

[Glistrup]

så uhyre let, at det tager mindre end et minut, når man har fået fastlagt, at der i indkomsten f. eks. fra 1979 skal ske en nedsættelse med 100.000 kr., at konstatere, hvor meget så nedsættelsen skal gå ud på. Der er altså ikke nogen som helst administrative problemer forbundet med det – modsat det, som jeg forstod at ministeren overvejede, med specielle virksomhedsbeskatninger eller negativ indkomstskat, eller hvad der nu var tale om.

Det andet hovedargument, som man forsøgte at køre igennem fra de andre partiers side, var, at man henviste til, at der ville være et kolossalt provenutab. Jeg bestrider altså, at man, hvis man vil gøre det rigtigt op, overhovedet havner i noget provenutab. Der må ganske klart være tale om en provenugevinst, fordi man holder produktive virksomheder i gang her i samfundet. Men hvis man endelig vil tale om provenutab, så har vi jo ikke fået nogen som helst antydning af, hvor ministeren mener det provenutab ligger, og hvordan han med anvendelse af et tilsvarende skatteprovenu vil kunne gavne beskæftigelsen tilsvarende her i dette land.

Endelig var der en argumentation, som ministeren var inde på. Han sagde – og det kan man jo altid sige i en skattedebat; og det er et argument, specielt socialdemokrater elsker at fremføre – at forslaget, som det ligger her, ville kunne føre til, ministeren sagde »uønskkelige udnyttelser«. Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvad der er ønskeligt, og hvad der er uønskeligt, men argumentet må bunde i, at der er andre ting i skattelovgivningen, som ministeren ikke synes om. Men så er det da disse andre ting, han skal rette. Jeg ved da godt, at ministeren f.eks. ikke kan lide, at man har rentefradragsret, for at tage det som eksempel. Det er uønskeligt, når en landmand f.eks. får en vældig rente til foderstofforeningen, som han kan trække fra. Det er jo det, der vil ske i det typiske tilfælde. Efter vort forslag kan landmanden redde sin virksomhed ved, at han kan få tilbagebetalt den skat, som han betalte for meget, dengang landbruget endnu ikke var ødelagt, altså med andre ord i perioden før hr. Niels Anker Kofoeds ministerperiode – og det ligger jo inden for disse 5 år. Det er jo det, vi forsøger at sigte efter. I de tidligere år kunne landmænd dog trods alt tjene ganske gode penge. Vi foreslår, at de nu som følge af, at de med

den politik, der i mellemtiden er ført, ikke tjener særlig mange penge, kan få skatterne tilbagebetalt. Når ministeren mente, at de 5 år ikke ville være nok for kriseramte landmænd, så tror jeg, han i vidt omfang ikke har ret. Men vi kan da glimrende diskutere at gå tilbage i en 10 års eller en 20 års periode, hvis det er det, ministeren mener. Så er han imidlertid i modstrid med sit eget partis ordfører, der fandt det betænkeligt, at vi var gået fra 2 år op til 5 år. Om det skal være 5 år, 7 år eller 9 år, det er fremskridtspartiet særdeles imødekommende med henblik på at føre forhandlinger om, hvis ministeren ikke mener, at de 5 år er tilstrækkeligt for virkelig at hjælpe de kriseramte landmænd.

Dette forslag – modsat alt det, man har diskuteret her sommeren igennem – har den gevaldige fordel, at det hjælper de erhvervsdrivende her og nu og med det samme. Uden mindste administrative besvær bevirker det, at man simpelt hen kan få bevaret arbejdspladser, man sender ikke virksomheder på tvangsauktion og får administrativt besvær på dommerkontorerne, i sociale bistandsforvaltninger og eventuelt i kirkegårdsforvaltningerne, men man får tingene løst med det samme her og nu. Det er virkelig at foretrække fremfor de spekulationer, regeringen har gjort sig sommeren igennem, og som der åbenbart ikke kommer noget ud af.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne sige to ting til hr. Glistrup.

For det første er jeg ikke nærsynet, jeg er langsynet. Derfor vil jeg meget nødig under fremskridtspartiets sygehusbehandling.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det, jeg har givet udtryk for omkring underskudsproblematikken, er simpelt hen det forhold, at man bør indføre en negativ skat i det år, man har underskuddet. Selv hr. Glistrup bliver vistnok nødt til at indrømme, at det er en nemmere administration end at gå nogle år tilbage.

Jeg var i øvrigt meget overrasket over, at hr. Glistrup mente, at skattesystemet var så effektivt indrettet, at det kun drejede sig om et minut eller to, før man havde det beregnet. Hr. Glistrup bliver vel nødt til at indrømme, at der kan have været andre følger-virkninger af den pågældende skatteansættel-